

Albert Yetkin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.08.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Albert Yetkin

Yetkin Albert, 1988 yılında Türkiye’de doğmuştur. İlk ve orta öğrenimini Milli Eğitim Vakfının sağladığı olanaklarla tamamlayan Yetkin, yükseköğrenim eğitimini Van Yüzüncü Yıl Üniversitesinde tamamlamıştır. Üniversite eğitimi sürecinde hangi ana dalı bitirdiği belirtilmemişse de edebiyat ve sosyal bilimler alanlarında önemli çalışmalara imza atmıştır. Maddi zorluklar nedeniyle Anadolu Üniversitesinde Kamu Yönetimi ve Felsefe bölümlerindeki eğitimine devam edemeyen Yetkin ayrıca İstanbul Üniversitesinde Coğrafya Bölümünde de eğitim almıştır. Eğitim hayatındaki bu kesintilere rağmen Yetkin, edebiyat dünyasında hız kesmeden yoluna devam etmiştir. Yetkin'in edebi kariyeri, henüz ilkokul 7. sınıfta yayımladığı “Sessiz Gecelerde Suskun Çığlıklar” adlı eseriyle başlamıştır. Bu erken başarı, onun edebi yolculuğunda önemli bir dönüm noktası olmuş ve o günden bu yana birçok eseri okuyucularıyla buluşmuştur. Yetkin’in eserleri arasında psikoloji, sosyoloji ve kişisel gelişim konularında yazılmış kitaplar bulunmaktadır. Özellikle psikolojik romanları ve çocuk kitapları geniş bir okuyucu kitlesi tarafından ilgiyle karşılanmıştır. Yetkin Albert, yazarlık kariyerinin yanı sıra gazetecilik ve yayıncılık alanlarında da önemli başarılarla imza atmıştır. Van’da çeşitli gazetelerde genel yayın yönetmenliği görevini üstlenmiş ve 2011 yılında Van Gazetesini satın alarak bu alanda hizmet vermeye devam etmiştir. Ayrıca ulusal düzeyde köşe yazarlığı yapmış ve Uluslararası Tubittum dergisini kurarak Türkiye ve birçok ülkede yayın hayatına başlamıştır. Sağlık sorunları nedeniyle köşe yazarlığını bırakmak zorunda kalan Yetkin, 2023 yılında tekrar yazma hayatına dönerek birçok plaket ve teşekkür belgesi almıştır. 2020 yılından itibaren Kişisel Gelişim, Eğitim, Diksiyon, Spikerlik, Sunuculuk ve Türk İşaret Dili alanlarında birçok sertifika almıştır. Yetkin, yazma kariyeri boyunca çeşitli ödüller kazanmış ve TITU Üniversitesi tarafından Camfest Altın Madalya ile ödüllendirilmiştir. Bu ödüller, onun edebiyat dünyasındaki başarısını ve etkisini göstermektedir. Birçok eserlerinde Hikmetullah Yetkin adını kullanmıştır. 2024 yılında Amerika Washington’da IWA OFEED tarafından düzenlenen bir yarışmada Çıkış Kapısı 88. Peron, Emily Jack ve Toni Derste adlı kitapları altın madalya almıştır.

Yetkin’in eserlerinden bazıları şunlardır:

2024 yılında ise uluslararası dergilerde yerini almayı başarmıştır. Yetkin Albert, edebi kariyerindeki çok yönlülüğü ve başarısı ile tanınmakta; edebiyat ve sosyal bilimler alanlarındaki katkılarıyla geniş bir okuyucu kitlesi tarafından sevilmekte ve takdir edilmektedir. 2024 yılının Eylül ayında Milyoner X adlı dergiyi yayıma başlatmıştır. 2025 yılında Orıdvian Kitapevi ve Ofisini kurarak, yaşayan yazarlar için çalışmalara başlamıştır. Yetkin, edebiyat dünyasında derin izler bırakan çalışmaları ve akademik başarılarıyla

Türkiye'nin saygın yazarlarından biri olmayı sürdürmektedir.

Ah u Sükutun Derununda

Sükût-ı ebedîye gömülmüş ufkun münkesir libâsı,
Nûr-ı mebhûtun ardında saklı bir girîveh-i asûde.
Her nefes, mürur-ı zamânın paslı zincirlerine rapt,
Her bakış, târ u mâhın solgun hicâbıyla mahcûp.

Âh kim, kalbimin menziline sinmiş bir hezârân ukde,
Ve her ukde, kâinâtın satır arası feryâdıdır.
Mevcût-ı hayâl, tenkîs-i bekâya mübtelâ bir nâra,
Külliyât-ı ademden yükselen bir sûz-ı muztar.

Ey mâzi! Reng-i zerdinle hâfızamın levhinde paslı bir hat,
Ey istikbâl! İnşikâk-ı semânın ardında hâlî bir va'd.
Ben ki, terkîb-i hicrânla yoğrulmuş bir nefesim,
Ve her kelâmım, gurûbun eşiğinde donmuş bir akis.

Zamânın sahîfesine düşen her harf, bir kefâret,
Her hece, bir mihnetin sâye altında inleyen چراغdır.
İdrâkimin karanlık menfezinde yanar söner hakikat,
Ve ben, o yanısla kül olan bir şîirden ibâretim.

Albert Yetkin

Gün Gibi

Bir gün doğar içimde,
Adını fısıldar rüzgâr.
Gözlerin ufkumda parlar,
Karanlığımı aydınlatır.

Sensiz saatler,
Çölde susuz kalmak gibi,
Bir kum tanesine tutunur da
Yine de seni arar kalbim.

Gün sensin;
Sabahı, öğlesi, akşamı...
Her anın öznesi.
Geceler bile seninle gündüz.

Sevda dediğin,
Ne zamana sığar,
Ne kelimeye...
Benim için tek tanıımı var: Sen.

Albert Yetkin

Gün Işığında Sen

Gözlerin —
gizli bir kıtanın haritası gibi,
bakışında kaybolduğum denizler var.
Bir kıyıya varmak istemem,
çünkü her dalga yeniden
sana getiriyor beni.

Dudakların —
ilkbaharın suskun çiçekleri,
adını söylemeden açıyor.
Ne söylesem eksik,
ne anlatsam yetersiz;
aşk, senin sessizliğinde tamamlanıyor.

Zaman sensiz ilerlemiyor,
takvimler yapraksız bir ağaç gibi.
Sen varsın,
gün doğuyor;
sen yoksun,
bütün şehir karanlığa gömülüyor.

Ve ben,
yüzyıllar boyu sürececek bir yolculukta
tek valizi kalbim olan bir yolcuyum.
Gittiğim her yerde,
baktığım her gökte,
sadece seni taşıyorum.

Albert Yetkin

Hicran-ı Aşk

Gözlerin bir nûr-ı bâtın, serin bir gecenin esrarı,
Kalbim, her bakışında titrer sükûtun feryadı.
Sûz-ı aşkınla yanar her zerre-i cânım,
Ve ben, mahzun bir dilberin gölgesinde mahkûm.

Dudakların, menzîl-i vuslâtın harfleri,
Her kelâmın, bir mihnetin târihi gibi ağır.
Rûh, seninle yoğrulmuş, esrâr-ı mâh gibi parlak,
Ve her âh, geçmişin külleriyle kaplanmış bir hatıra.

Ey sevgili! Sen, kalbimin saklı hânesisin,
Vuslâtın hayâlinde eriyen bir zaman zerresi.
Ben, aşkın mâhiyetini idrâk etmeye çalışan bir yolcu,
Her adımım seninle, her nefesim seninle ağır.

Ve bilirim ki, aşk yalnızlıkta en kıymetli,
Her feryât, her sükût, bir ömrün mukaddes levhası.
Seninle geçen her an, ölümsüz bir hicrân ve vuslât,
Ve ben, o anlarda kaybolan bir zerre-i muhabbetin sureti.

Albert Yetkin

Hicran-ı Zaman

Sükûnun esrarı içinde kaybolmuş bir hâl,
Her nefesim bir zevalin yankısıdır mâlâl.
Gölgeler sarar her köşeyi sanki nîşân-ı terk,
Ve ben, mahzun bir ruhun rüyâsı gibi serhadd-i merk.

Gözlerimde donmuş ahû rengi hüzün,
Kalbimde gizli bir keder, esrarı sûzün.
Rûh, âh u figânla titrer her an,
Ve her adım, geçmişin külleriyle kaplan.

Ey mâzî! Seninle müteallik her hayâl,
Zâhirden boş, bîatında bir pâl-ı cân.
İstikbâl, hâlâ mahfuz bir sırdır karanlıkta,
Ben, tekfir-i vuslât ile beklerim sükûtta.

Zamânın ağır elinde eriyen harfler,
Her biri bir hicrân, bir vuslâtın nefesleri.
Ve ben, küllîyet-i âlem içinde bir zerre,
Gözlerimde saklı asırlar, ellerimde derin sessizlik.

Albert Yetkin

Karanlığın İzinde

Gecenin örtüsünde gizlidir zamanın sesi,
Adımlarım, taş sokaklarda yankılanır sessizce.
Gölgeler uzar, kıvrılır duvarlarda;
Her köşe, geçmişin suskun bir aynasıdır.

Rüzgâr, bilinmeyen sırları fısıldar yapraklara,
Ve ben, kulak veremeden geçerim her bir söze.
Kalbimde ağır bir yük taşıyım;
Görünmez, ama varlığı her anımı örter.

Yıldızlar, uzak bir bekleyişin simgeleri,
Ve her ışıkları, bir düşün kırığını yansıtır.
Ben, zamanın ağırlığında yürüyen bir yolcu,
Kendi gölgesinden bile çekinircesine ilerlerim.

Ve bilirim ki, sessizliğin içinde saklıdır
En derin doğrular, en kıymetli hazineler.
Küllerle örölmüş geçmişimden süzülen
Her an, geleceğin ağır bir ışığı olur.

Albert Yetkin

Kırk Yılın İzleri

Kırk yılın labirentinde, yaşamın karmaşık
dokusunda yolculuk ettik,
Her bir adımımız, bir çiçeğin tomurcuğunu açması gibi,
bir hikaye doğurdu.
Bir zamanlar masum çocuk bakışlarımızla dünyaya baktık,
Şimdi ise yüzlerimizde yaşanmışlık ve öğrenmişlik izleri
var, her bir çizgi bir hikaye anlatıyor.
Gözlerimizin içindeki ışık hala parlak, umutla dolu,
Ve ruhlarımızdaki melodi, bir orkestranın
en güzel eserini andırıyor.
Kırk yıl, bir doğa harikası gibi, her bir anı derin
bir renk cümbüşü,
Her bir an, bir manzara resmi gibi, detaylı ve çarpıcı.
Gökyüzündeki bulutların dansı gibi,
duygularımız da değişken,
Bazen sevinçle dans ederken,
bazen hüznle yağmurla ıslanıyoruz.
Kırk yılın her bir anı, bir deneyimle dolu,
bir öğrenme fırsatı,
Ve her bir detay, yaşamın bize sunduğu mucizelerin bir izi.
(Ödüllü şiir

Albert Yetkin

Küllerle Yürüyen Zaman

Suskun saatlerin içinden sızar kırık yankılar,
Gölgelerin mühürlediği taş avlular kadar eskiyim.
Rüzgârın bile unuttuğu harflerle yazılır adım,
Ve ben, zamana karşı direnen bir külden doğarım.

Dizlerime çöken gecenin ağır kandilleri,
Gökyüzünü taşır sanki kararmış bir kefen gibi.
Her yıldız, unutulmuş bir törenin solgun ışığı,
Her bakış, içimde yankılanan paslı bir çan sesi.

Ey unutuluşun derin kuyusu!
Ey hafızanın kemiklerini kemiren sessizlik!
Ben, sana dokunurken taş kesilen bir dilim,
Ve her kelimemden sürgün edilmiş bir hatırayım.

Küllerimle yürüyorum, ayak izlerim karanlıkta saklı,
Ardımda bıraktığım her nefes, bir yüzyıl kadar ağır.
Ve bilirim:
Yıkıntılar arasında büyüyen tek çiçek,
Unutulmuş bir ismin gözyaşıyla sulanır

Albert Yetkin

Sensizlik Var

Bir gece iner üstüme,
gözlerin yoksa yanımda.
Yıldızlar parlar,
ama hiçbiri senin kadar değil.

Sensiz kalmam,
düşsem de karanlığa.
Sensiz kalmam,
dünya dönmese bile.

Bir sözün yeter,
tüm şehir susar.
Bir gülüşün yeter,
kalbim yeniden çarpar.

Sensiz kalmam,
fırtına kopsa da içimde.
Sensiz kalmam,
zaman dursa da yerinde.

Adını fısıldar rüzgâr,
denizlerde sen yankılanırsın.
Her şarkı sana çıkar,
her nota seninle tamamlanır.

Sensiz kalmam,
çünkü ben seninle varım.
Sensiz kalmam,
ölsem de aşkınla yanarım.

Albert Yetkin

Zamanın Merdivenleri

Sessizlik, en eski dildir;
konuşmadan da büyür içimizde.
Kökleri olmayan bir ağaç gibi yükselir yalnızlık,
ve dallarında paslanmış saatler sallanır.

İnsan, kendi gölgesine sığınan bir sürgündür,
her adımında kendinden biraz daha uzak.
Ne kadar koşsa da,
önünde hep aynı kapı,
arkasında hep aynı yıkıntı durur.

Gökyüzü, unutulmuş bir kitabın ilk sayfasıdır.
Rüzgâr çevirdikçe,
yıldızlar suskun bir alfabenin harflerine dönüşür.
Okumayı bilmeyenler için sadece parıltıdır onlar,
ama bilen için
derin bir yara gibi parlar.

Ve zaman
bizi yavaşça silen görünmez bir el.
Ne bağırışımızı duyar,
ne de gözyaşımızı tartar.
Sadece yürür,
taş merdivenlerden inen ağır bir kervan gibi.

Biz ise
gözlerimizde binlerce soru taşıyan yolcular,
kendi külleriyle ısınmaya çalışan ateşleriz.

Albert Yetkin